

Nálada

Někdy nejdou věci tak, jak by měly jít a jak bychom si představovali. Smutek, splín, melancholie, lítost i toto jsme my. Bez chvil, kdy to není ono, bychom si neužili pocit štěstí a radosti.

Neseme na zádech kříž. Táhneme na zádech batoh, do něhož nám nemoc naložila náklad k neunesení. Možná je nám po někom smutno. Nyní se lze vyplakat. Teď je čas na smutek a lítost nad tím, co nelze vrátit zpět nebo změnit.

Až dozní poslední tón, je čas, vrátit se zpět, užít si, co si užít můžeme.

Až nás zase překvapí splín, dejme mu, co potřebuje a nechme si na něho vyměřený čas.

P.S.: Za klíčovou dírkou čeká svět, který bude znovu objeven navzdory nemoci a času, protože **jedny dveře se zavírají a druhé dveře se otevírají!**